

i přichází vhod nové vydání *Jaroslava Vlčka*, pořízené po zásadách kritické věrnosti a přesnosti starým pravopisem, starou interpunkcí i původním švabachem.

Nákladem Unie počala vycházeti nová sbírka původní beletrie *Knihy Zvonu* redakcí Fr. S. Procházky. Byly nám zaslány první tři svazky: *Jana Liera* novela *Magdalena*, *Josefa Štolby* cestopisné obrázky *Ze slunných koutů Evropy* a *Jana Haulasy* japonský román *Okna do mlhy*. Lierova *Magdalena* jest práce tuším plná dvě desetiletí stará a nesnese dnes přsnějšího estetického měřítka, což nepravím proto, abych zlehčoval významu zvěčnělého autora, který vidím jinde než v romanosectví.

F. Topič posílá nám sbírku črt *Karla Horkého Má ůcta!* a *Antonína Klášterského* románek veršem *Ze zápisníku mrtvého* (2. svazek *Hovorů básníků*). Knížka *Horkého* jsou různé humoresky a satiry velmi zvětralé a vyčpělé a ukazují světle, jaký ěumbuk tropil se s *Horkým* poslední leta před válkou a jak těžce prohřešovala se na něm i na literatuře nekritická kritika česká, která jej odnaučila vsi opravdové umělecké práci a sebekritice a jest jistě spoluvinná na tom, že propadl samolibé povrchnosti a mělké jalové manýře. Báseň *Antonína Klášterského* jest konvenční veršovaná povídka, jak rozumělo se jí v letech osmdesátých minulého století, s ozvuky tu z Puškina, onde ze Svatopluka Čecha, tam z Vrchlického, ale není bez půvabů, byť archaických. Jest to příběh nešťastného básníka libertina, který poznal vášeň s mnohými ženami a naposledy, pozdě již, když zdraví jeho bylo podryto, lásku k ženě svého přítele *Adrienně*. Některé detaily vzal prý autor ze životopisu básníka inženýra *Ladislava Staňka*, který skončil sebevraždou r. 1884 a z jehož pozůstalosti sešitek veršů vydal tuším *Jaroslav Vrchlický*. *Antonín Klášterský* jest věren ideálům svého mládí; a nechápu, že v době, kdy jest za tutéž věrnost oslavována a velebena *Eliška Krásnohorská*, má býti za ni tupen právě on.

V nakladatelství *J. Ottově* vyšel román *Růženy Jesenské Ivana Javanová*, o němž brzy přinesu obsírný referát, a polské romanopiskyň a dramatičky *Gabriely Zapolské Sezónní láska*, dobrý román naturalistické faktury.

V knihách dobrých autorů nákladem pí *Kamilly Neumannové* prózy *Josefa Čapka Lelio* (74 strany, za 2 K), o nichž píši v souvislosti s knihou jeho bratra *Karla* v stati úvodní.

Z nakladatelství *Laichtrova* studie významného sociologa *Jakuba Novíkova* *Problém bídý a přirozené jevy hospodářské*, překladem dra *Jaroslava Nováka* (*Otázek a názorů* číslo 32).

V nakladatelství *Fr. Borového* *Ivana Volného* *Povídka o dnech mého života, radostech a strastech*, v překladu *Stanislava Minaříka* (9. svazek *Knih slovanských autorů*).

K překladu *Suarésova Stendhala*

Kdesi bylo vytčeno jako lapsus jedno místo z mého překladu *Suarésa*, a sice v kapitole 7 „Pod mostem Avignonským“ (*Kmen* č. 41). Není to však lapsus, nýbrž přeložil jsem tak *po úvaze a úmyslně*. Místo ono zní v originále: *l'un et l'autre en quête du pays où la lune est de miel*. To přece není možno přeložiti: „kde jsou libánky“ ani „kde měsíc jest libánkový“. *Obraz Suarésův* jest docela konkrétný;

jde mu o skutečný měsíc, a ne o odtažitě určení časové. *Stendhal* chce znázorniti *nehoráznou, dělskou přímo naivnost* *Musseta* a *George Sandové*, kteří hledají v *Benátkách* věčné jaro lásky. Mohl jsem a chtěl jsem přeložiti pohádkovým stylem: „hledají zem, kde rostou medové koláče“, ale to by nebylo *suarésovské*. I rozhodl jsem se pro překlad doslovný, neboť on jediný jest zde práv rázu *stylu Suarésova*, který cítí jeden jeho francouzský kritik výslovně jako „*dělsky reálný*“ a „*konkrétný až do barbarskosti*“. Takovým dojmem musí působiti i překlad český, ač chce-li vystihnouti a podati ráz originálu.

Nové knihy (7)

V popředí zájmu jest tentokrát překlad válečného románu francouzského *Oheň* od *Henri Barbusse* (nákladem *Topičovým* v jeho *Dobrych knihách* přeložených). Autor byl před válkou skoro neznám širšímu obecnstvu francouzskému; jeho román, který dosáhl statisícových vydání, učinil jej naráz proslulým. Spisovatel prožil 15 měsíců v čáře bitevní a *Oheň* jest deníkový záznam toho přemnohého strašného a mála radostného, co prožil roj desátíka *Bertranda*, v němž bojoval jako prostý voják i *Barbusse*. Není pochyby, že *Barbusse* jest mohutný umělec nevšedních schopností, zvláště zrakových, který dovede vysloviti, co viděl, slovem novým a někdy úžasně smělým. Není pochyby také, že není jen pouhé oko, ale i duše a srdce. A přece nejsem přesvědčen o poslední nejvyšší tvůrčí a právě básnické hodnotě jeho díla. Jeho *básnická osobnost* jest skoro úplně vymazána v této knize. Jest pravda, bylo by nesmírně odvážné a riskantní postavití svou osobnost jako hranol mezi čtenáře a tento strašný nadlidský děj, ale přece jen za tuto cenu mohlo vzniknouti dílo opravdu geniální. *Barbusse* volil býti pouhým mediem a často nástrojem nejvyšše citlivým a věrným, který by prostředkoval čtenáři válečný děj, rozložený v pocity a otřesy duševní. I to jest úkol čestný, ale ne již tvůrčí v nejvyšší potenci slova. Něco z reportáže ulpělo na tomto díle a oloupilo je o plné básnické posvěcení. Nacionalističtí kritikové ve Francii vytýkali *Barbussovi*, že podal jen strašnou trpnou hrůzu války, a ne její heroism; myslím, že se tu cítí správně něco, co jest nešťastně vysloveno. Vlastní příčinu menší básnické hodnoty vidím v tom, co jsem vytkl. Překlad tohoto díla nebyl nic snadného a p. *Hanuš Jelinek* rozřešil jej velmi pěkně.

Z téhož nákladu ve sbírce *Povídky* o zvířatech překlad *Bronsarla ze Schellendorffů* *Z afrických stepí a pralesů*. Ale není to *Jack London*, ba ani ne *E. Thompson Seton*, který vyšel předtím v této sbírce!

U *Kočiho* III. díl *Jana Kryštofa* od *Romaina Rollanda*, o němž bylo již promluveno v tomto listě mnou i *Rudolfem Malým*.

Tamže *Bohatýr Vratislav* od *Edvarda Štorcha* (*Uměleckých snah* svazek 61). *Ed. Štorch* snaží se tu, opíraje se o starou epiku ruskou i jihoslovanskou, o rekonstrukci slovanského bohatýra českého z doby kolem r. 600 po Kr., rekonstrukci půl básnickou, půl vědecky dokumentární.

Nákladem Českého lidového knihkupectví a antikvariátu (*Josefa Springra*) *Nová svoboda*, rozpravy amerického presidenta *Woodrow Wilsona* v překladu *Ivana Schulze*. *Wilson* charakterisuje tuto knihu jako „pokus vyjádřiti nového ducha